VI. I. 22 Bůh Višnu se opakovaně rodí jako Ráma či Kršna.

BHUŠUNDA pokračoval: Z časů nedávných i těch, které jsou již dávno pryč, si pamatuji mudrce, jako jsi ty, bohyně, jako je Gaurí, démony, jako je Hiranjakša, či krále, jako je Šibi. Ó mudrci, již osmkrát ses zrodil jako mudrc Vasištha a nyní jsme se již poosmé spolu setkali. Jednou ses zrodil z prostoru, jindy z vody, vzduchu, země a také z ohně.

To, co se děje v současném stvoření, se stalo úplně stejně ve třech stvořeních předchozích. Ale já si pamatuji události deseti takových stvoření.[4] V každém věku tu byli mudrci, kteří odhalovali Skutečnost a šířili *védy*. Byli tu Vjásové, kteří zapisovali staré příběhy a legendy. Válmíki znovu a znovu sepisoval svatý text zvaný Rámájana a jím byla také zaznamenána posvátná kniha obsahující tvé rady Rámovi. Původně to bylo sto tisíc veršů. V této epoše ji Válmíki sepíše již podvanácté. Existovala také stejně významná svatá kniha Bhárata, která již byla zapomenuta.

Bůh Višnu se opakovaně rodí jako Ráma, aby ničil démony. V tomto věku je zrozen již pojedenácté. A jako Kršna se Višnu zrodí již pošestnácté.

To všechno je však jen zdání. Svět jako takový není Skutečnost. Zdá se být skutečný jen pro nevědomou mysl. Vznikne a zanikne mrknutím oka jako vlna na hladině oceánu. Tři světy jsou si během některých epoch podobné a během jiných jsou zcela odlišné. V důsledku těchto rozličností mám v každé době nové přátele, nové příbuzné, nové služebníky a nové příbytky. Někdy přebývám v Himálaji, někdy v horách Malaja a jindy mám v důsledku skrytých tendencí svůj příbytek zde v tomto hnízdě.

V každém věku se mění i směry. Protože já jediný jsem přežil i Brahmovu noc, vím o těchto změnách. Směry jako sever, východ, jih a západ se mění podle umístění pólů a pohybů hvězd, Slunce a Měsíce. Změní-li se jedno, mění se i druhé. Vím ale, že tento svět není skutečný ani neskutečný. Jedinou Skutečností je pohyb energie v kosmickém Vědomí. V důsledku mylného chápání se to jeví jako stvoření, které zase zmizí. Taková iluze přináší zmatek ohledně vztahů a povinností. V některých časech se syn chová jako otec, přítel jako nepřítel a muž jako žena. Někdy „v temných časech“ se lidé chovají, jako by nastal „zlatý věk“ a naopak.

4 Následuje soupis největších světových událostí, z nichž se všechny ve všech stvořeních neopakovaly, soudě podle toho, kolikrát jich byl Bhušunda svědkem. Některé z nich jsou zde uvedeny. (Pozn. Svámí Vénkatéšánanda)